



ЗЛАТНАТА ЯБЖЛКА.

(Народна приказка).

Имало някога един жесток цар. Той заповядал да му излеят от злато една голяма и скъпа ябжлка. След това обадил, че тая ябжлка ще даде на този човек, който го надлъже.

— Който ми каже една истинска лъжа, нему ще дам ябжлката, казал царя. Но, ако някой се опита и не може да ме излъже, ще бъде убиван.

Мнозина хитри хора се помамили по хубавата ябжлка и се явили при царя да се надлъгват. Наистина страшно нещо е да ги погуби царя, но по-славно е да го надхитрят и да вземат голямата златна ябжлка, която струвала цяло богатство. . . Най-последно малко ли хора има, които, за да спечелят лесно имот, изгубват своя живот?

Дохождали, надлъгвали се, но царя им отговарял:

— Това може да е истина, и заповедвал да ги убиват.

Така загинали няколко хора. Стреснали се и вече никой не отивал да се надлъгва.

Само едно момче, слуга у един бояджия, искало да се яви при царя. То молило господаря си да му даде шест бояджийски купове и три коне.

— И ще видиш, как ще надлъжа царя, казал то.

— Какви умни и хитри хора са си изгубили главите за тая златна ябжлка, та ти ще го надлъжеш? Не се опитвай, че ще си изгубиш живота. Не се лакоми за лесна печалба и слава. Но слугата не се оставил и настоятелно искал от господаря си да му помогне да отиде при царя.